

ת"פ 17688/01/20 - מדינת ישראל נגד מ' א'

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 17688-01-20 מדינת ישראל נ' א'

לפני בעניין:	כבוד השופט איתן כהן המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל מ' א'
-----------------	--	--------------------------

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחותבתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף (1)274 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום שבו הורשע הנאשם ביום 31.3.2018 בשעות הערב והלילה, שהה הנאשם בתחנת המשטרה "הראל" במבשרת ציון. בתחנת המשטרה שהתה גם רעייתו של הנאשם, בחדר נפרד. סמוך לשעה 23:10 צעק הנאשם שלרעייתו אסור לשהות עם שוטר בחדר סגור. בתגובה הסביר השוטר עמית ראם לרר לנאשם שדלת החדר פתוחה. או אז איים הנאשם על השוטר לרר בכך שאמר לו: "**אני אזיין אותך, אני שוחט אנשים על פחות מזה**". בעקבות כך, הודיע השוטר לרר לנאשם שהוא עצור וביקש לאזוק את ידיו. הנאשם התנגד, הניף את ידיו לכל עבר, היכה בידו השמאלית של השוטר לרר במספר מכות אגרופ, וירק על חולצתו. בשלב זה הגיע השוטר שי לוי לסייע לשוטר לרר להשתלט על הנאשם ולאזוקו. לאחר מכן שב הנאשם ואיים על השוטר לרר בכך שאמר לו: "**אני אזיין אותך, אני אשחט אותך**".
כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה לשוטר לרר חבלה בידו השמאלית.
3. הנאשם הורשע על שבמעשיו תקף שוטר כאשר התקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק ובכוונה להפריע לשוטר במילוי תפקידו או להכשילו בכך, ואיים על השוטר בפגיעה בגופו שלא כדין ושלא בהסכמתו בכוונה להפחידו או להקניטו.
3. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה את פלטי ההרשעות הקודמות של הנאשם (פלילי ותעבורתי). ההגנה הגישה מסמך בעניין מצבו הנפשי.
4. ב"כ המאשימה הגב' חוי לרנר ביקשה לגזור על הנאשם 10 חודשי מאסר; מאסר על תנאי; ופיצוי לשוטר.

בטיעוניה סקרה את העובדות שבהן הורשע הנאשם בהכרעת הדין; עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו; התייחסה לנסיבות ביצוע העבירות; והפנתה לפסקי דין התומכים בטיעוניה לעניין קביעת מתחם העונש ההולם. אשר למתחם טענה שיש להעמידו על 5 חודשי מאסר בעבודות שירות בצד המקל, ועד שנת מאסר בצד המחמיר והכול לצד מאסר על תנאי ופיצוי. בהתייחסה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ביקשה לזקוף לחובת הנאשם את אי קבלת האחריות ואת עברו הפלילי העשיר בעבירות אלימות, עבירות נגד שוטרים ועבירות רכוש. בהתחשב בכל אלה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של המתחם ולגזור עליו את העונש שהתבקש.

5. באת כוח הנאשם עו"ד מיאדה סואעד ביקשה להסתפק במאסר על תנאי לצד קנס מתון והתחייבות. בטיעוניה התייחסה לנסיבות האירוע ובפרט לכך שאשתו של הנאשם שהתה בחדר ביחידות עם שוטר דבר שמנוגד למסורת בחברה הערבית והוביל להתנהגות בלתי שקולה ובלתי מאוזנת מצד הנאשם. אשר לתקיפה טענה שמדובר באקט תגובתי ובלתי יזום שהתבטא בתנועות שעשה הנאשם במהלך התנגדותו למעצר. אשר לחבלה שנגרמה לשוטר, טענה שמדובר בשריטה שנגרמה מהאזיק ולא מהנאשם במישרין. אשר לאיומים, טענה שהדברים שאמר הנאשם אכן מקיימים את יסודות העבירה אך לא היו ברי מימוש. בהתייחסה למתחם העונש ההולם טענה שנוכח כלל הנתונים יש לקבוע מתחם שבין מאסר על תנאי ועד מס' חודשי מאסר בפועל ולגזור על הנאשם את העונש שהתבקש.

6. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם ערך ההגנה על שלמות גופם, כבודם, שלווה נפשם וחירות פעולתם של שוטרים אשר עוסקים במלאכת אכיפת החוק; ערך מניעת הפגיעה ביכולתם של גורמי אכיפת החוק למלא את תפקידם; וערך ההגנה על שלטון החוק.

7. בהקשר זה אזכיר שהמחוקק גילה דעתו להחמיר בעבירות נגד שוטרים בקבעו לצדן עונש מזערי. כידוע על תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274 לחוק העונשין שהיא עבירה מסוג פשע, נקבע עונש מאסר מקסימלי בן חמש שנות מאסר ולא פחות משלושה חודשים.

8. אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים מצאתי שהיא מוחשית. הנאשם תקף שוטר במספר מכות אגרופ, ירק עליו וגרם לו חבלה. מעבר לכך איים הנאשם פעמיים על השוטר במילים קשות.

9. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, בחינת הפסיקה בעבירות דומות מעלה שבתי המשפט נוהגים לגזור עונשים במנעד רחב כאשר הרכיב העונשי העיקרי הוא מאסר אפשר גם בעבודות שירות ובנסיבות מיוחדות וחריגות, נגזר צו שירות לתועלת הציבור, והכול לצד עונשים נלווים.

לצורך גיבוש מסקנותי עיינתי בפסקי הדין שלהלן: רע"פ 4244/19 **טובול נגד מדינת ישראל** (26.06.2019); רע"פ 4130/12 **אסעד נגד מדינת ישראל** (24.05.2012); רע"פ 1961/11 **שעבאן נגד מדינת ישראל** (10.03.2011); ע"פ (י-ם) 33814-05-17 **פרץ נגד מדינת ישראל** (08.05.2018); ע"פ (י-ם) 10940-09-17 **מדינת ישראל נגד סרוסי** (21.01.2018); ת"פ (קריות) 18893-12-19 **מדינת ישראל נגד איכילוב איצילוב** (05.07.2020); ת"פ (י-ם) 49351-11-16 **מדינת ישראל נגד אבו ננה** (15.01.2020); ת"פ 6747-05-15 **מדינת ישראל נ' קרדי** (15.03.2016); ת"פ (רמ') 20422-10-15 **פרקליטות מחוז מרכז נגד גורמס** (03.11.2016); ת"פ 29318-11-11 **מדינת ישראל נגד מנחמוב** (15.07.2014); ת"פ 411-11-12 **מדינת**

10. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי להיעדרו של תכנון; לאחריותו המלאה של הנאשם למעשיו ולהשלכותיהם; לכך שגרם חבלה לשוטר אם כי בעקיפין תוך כדי התנגדותו למעצרו; לכך שפגע בכבודו של השוטר; ולכך שהעמיד את כלל השוטרים שנכחו בסיכון להיפגע ממעשיו.

עוד התחשבתי במצבו הנפשי של הנאשם שהייתה לו השפעה ישירה ומכרעת על התנהגותו באירוע ועל חוסר יכולתו לרסן את עצמו. הדברים עלו בירור מעדות אשתו שהעידה שהנאשם מתמודד נפש שמטופל בכדורים ואף מעדותו שלו. נוסף על כך ממסמך רפואי שהגישה ההגנה עולה שהנאשם טופל במיון לפני כשנה בעקבות החמרה במצבו הנפשי שכללה התקפי זעם ומחשבות שווא פרנואידיות שלפיהן אנשים בסביבתו רודפים אחרי משפחתו, מטילים עליו כישופים, ומקיימים יחסים אינטימיים עם זוגתו. הנאשם דיווח בבדיקה על חזיונות שווא ושמיעת קולות. ברקע גם שימוש בסמים שמחמיר את מצבו. במסמך אין דיאגנוזה אולם נקבע שאין עילה לאשפוז כפוי, שעל הנאשם לפנות למיון פסיכיאטרי בהקדם, להשתלב במעקב פסיכיאטרי בקהילה בהקדם, וליטול כדורים שנרשמו לו. בקביעת מתחם העונש ההולם הענקתי משקל רב לכך שהנאשם פעל באירוע בהשפעת מצבו הנפשי הבלתי מאוזן.

11. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, ומשהענקתי משקל רב למצבו הנפשי של הנאשם בעת האירוע, מצאתי שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד רכיבי ענישה מוחשיים בדמות צו של"צ או קנס או פיצוי לנפגע העבירה ועד למאסר בן 12 חודשים לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

12. במקרה זה לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

13. בגזירת העונש המתאים התחשבתי בפגיעה שתיגרם לנאשם על רקע מצבו הנפשי המעורער אם יוטל עליו מאסר; בכך שלא נטל אחריות על מעשיו, לא התחרט עליהם ולא הפיק את הלקחים הנדרשים; ובחלוף הזמן הניכר מעת שנעברו העבירות.

לחומרה זקפתי את הרשעותיו הקודמות של הנאשם. פלט הרשעותיו הקודמות של הנאשם מחזיק 9 הרשעות קודמות הנפרשות על פני השנים 2004-2021 שמהלכן הורשע בעבירות מגוונות ובהן אלימות במשפחה, עבירות נגד שוטרים לרבות תקיפה, ועבירות תעבורה. בגין עבירות אלה נשא הנאשם 7 תקופות מאסר בפועל שהאחרונה שבהן הוטלה עליו בחודש יוני שנת 2021.

14. משנתתי דעתי לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ומתוך התחשבות מיוחדת בהשפעתו הצפויה של עונש מאסר על מצבו הנפשי של הנאשם ועל יכולתו להשתקם, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את עונשו בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם.

15. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א.

מאסר בן 6 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום עבירת אלימות נגד שוטרים ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

ב.

מאסר בן חודשיים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום עבירת הכשלת שוטר או עבירת איומים ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.01.2024 ובכל 1 בחודש בארבעת החודשים העוקבים. אם לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המיועד ועד ליום התשלום המלא בפועל.

ד.

פיצוי לשוטר עמית ראם לרר בסך 1,500 ₪ שישולם בתוך 60 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום תימנה מיום שיוקרא גזר הדין לנאשם.

ניתן היום, כ"ט כסלו תשפ"ד, 12 דצמבר 2023, במעמד באי-כוח הצדדים.